

Briselē, 2.12.2015.
COM(2015) 593 final

2015/0272 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvas 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem, 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1 Vispārīgais konteksts

Savienības ekonomika patlaban zaudē lielu daļu no atkritumu plūsmās atrodamiem materiāliem, ko iespējams izmantot kā otrreizējās izejvielas. Eiropas Savienībā 2013. gadā radītais kopējais atkritumu apjoms sasniedza aptuveni 2,5 miljardus tonnu, no kurām 1,6 miljardi tonnu netika atkārtoti izmantoti vai pārstrādāti un tādējādi ir zaudējums Eiropas ekonomikai. Ir aplēsts, ka būtu iespējams atkārtoti izmantot vai pārstrādāt vēl 600 miljonus tonnu. Pārstrādāta ir tikai neliela daļa (43 %) Savienībā radušos sadzīves atkritumu, bet atlikusī daļa ir apglabāta poligonos (31 %) vai sadedzināta (26 %). Tādējādi Savienība zaudē būtiskas iespējas uzlabot resursu efektivitāti un izveidot pilnīgāku aprites ekonomiku.

Attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanu Savienībā vērojamas lielas atšķirības dalībvalstu vidū. 2011. gadā sešas dalībvalstis poligonos apglabāja mazāk nekā 3 % no sadzīves atkritumiem, tajā pašā laikā 18 dalībvalstis – vairāk nekā 50 %, bet dažas – pat vairāk nekā 90 %. Šī nevienmērīgā situācija ir steidzami jārisina.

Priekšlikumi grozīt Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem¹, Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu², Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem³, Direktīvu 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem⁴, Direktīvu 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem⁵ un Direktīvu 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem⁶ veido daļu no aprites ekonomikas paketes, kurā ietilpst arī Komisijas paziņojums "Noslēgt aprites loku – ES rīcības plāns pārejai uz aprites ekonomiku".

1.2 Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Jaunākās tendences liecina, ka ir iespējama turpmāka attīstība resursu efektīvā izmantošanā un tā var sniegt nozīmīgus ekonomiskus, vides un sociālus ieguvumus. Atkritumu pārvēršanai par resursiem ir būtiska nozīme resursu efektivitātes palielināšanā un loka noslēgšanā aprites ekonomikā.

Juridiski saistošas mērķvērtības ES tiesību aktos par atkritumiem ir būtiski veicinājušas atkritumu apsaimniekošanas prakses pilnveidošanu, veicinājušas inovācijas pārstrādes jomā, ierobežojušas atkritumu apglabāšanu poligonos un radījušas stimulus patērētāju ieradumu maiņai. Augstāku mērķu izvirzīšana atkritumu apsaimniekošanas politikā var radīt būtiskus ieguvumus: ilgtspējīgu izaugsmi un nodarbinātību, samazinātas siltumnīcefekta gāzu emisijas, tiešus ietaupījumus, kas saistīti ar labāku atkritumu apsaimniekošanas praksi, un labāku vidi.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīva 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

³ Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīva 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. septembra Direktīva 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34.–43. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Direktīva 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK (OV L 266, 26.9.2006., 1.–14. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Direktīva 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38.–71. lpp.).

Direktīvas 2008/98/EK grozīšanas priekšlikums ir tapis kā atbilde uz juridisko pienākumu pārskatīt atkritumu apsaimniekošanas mērķvērtības minētajā direktīvā. Priekšlikumi, kas veido Aprites ekonomikas paketi un ar kuriem groza sešas iepriekš minētās direktīvas, daļēji balstās uz Komisijas 2014. gada jūlijā iesniegto priekšlikumu, kurš pēc tam, 2015. gada februārī, tika atsaukts. Tie atbilst Ceļveža par resursu efektīvu izmantošanu⁷ un 7. vides rīcības programmas⁸ mērķiem, un cita starpā tajos ir paredzēta atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas pilnīga īstenošana⁹ visās dalībvalstīs, kopējā un uz vienu iedzīvotāju radušos atkritumu apjoma samazināšanās, kā arī nodrošināta kvalitatīva pārstrāde un pārstrādāto atkritumu kā Savienības izejvielu būtiska, uzticama avota izmantošana. Priekšlikumi arī sekmē ES Izejvielu iniciatīvas¹⁰ īstenošanu un risina vajadzību novērst pārtikas atkritumu rašanos. Turklāt šajos priekšlikumos tiek vienkāršotas visās sešās direktīvās noteiktās ziņošanas prasības.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMA REZULTĀTI

2.1. Pētījumi

Priekšlikumos un pievienotajā ietekmes novērtējumā novērtēti tie tehnoloģiskie, sociālekonomiskie un izmaksu un ieguvumu aspekti, kas saistīti ar ES tiesību aktu īstenošanu un turpmāku izstrādi atkritumu jomā. Lai analizētu ietekmes novērtējumā piedāvāto galveno politikas risinājumu papildu variantu potenciālo ietekmi, tika izstrādāts ietekmes novērtējuma papildinājums.

2.2. Iekšēja apspriešanās

Komisijas Ietekmes novērtējuma vadības grupa, kuru veidoja dažādi Komisijas dienesti (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC un ESTAT), sekoja tam, kā tiek sagatavoti tiesību aktu priekšlikumi.

2.3. Ārēja apspriešanās

Komisija bija sagatavojusi aptuvenu sarakstu ar risināmajiem problēmjautājumiem, un pirmās sarunas ar galvenajām ieinteresētajām personām sākās 2013. gada februārī. 2013. gada jūnijā saskaņā ar pamatprasībām attiecībā uz apspriešanu tika sākta sabiedriskā apspriešana tiešsaistē, un tā beidzās 2013. gada septembrī. Tika saņemtas 670 atbildes, kas liecina par to, ka sabiedrībai lielā mērā rūp atkritumu apsaimniekošanas jomas attīstība ES un ka uz ES rīcību šajā jomā tiek liktas lielas cerības. No 2015. gada jūnija līdz septembrim notika īpašas dalībvalstu apspriešanās, ka arī plašāka apspriešanās par aprites ekonomiku.

2.4. Ietekmes novērtējums

Kopā ar 2014. gada jūlijā pieņemto priekšlikumu¹¹ ir publicēts ietekmes novērtējuma ziņojums un tā kopsavilkums. Ietekmes novērtējumā, kurš joprojām ir galvenais analītiskais pamats pārskatītajiem tiesību aktu priekšlikumiem, izvērtēts, kā dažādie politikas risinājumi, kuru mērķis ir uzlabot atkritumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā, ietekmētu vidi, sociālo

⁷ COM(2011) 571.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra Lēmums Nr. 1386/2013/ES par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam "Labklājīga dzīve ar pieejamajiem planētas resursiem" (OV L 354, 28.12.2013., 171. lpp.).

⁹ Atkritumu apsaimniekošanas hierarhija priekšroku dod atkritumu rašanās novēršanai, tad seko atkārtota izmantošana, pārstrāde, enerģijas reģenerācija un pēc tam tāda likvidēšana, kas ietver apglabāšanu poligonos un sadedzināšanu bez enerģijas reģenerācijas.

¹⁰ COM(2008) 699 un COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

un ekonomikas jomu. Lai apzinātu instrumentus un mērķvērtības, kas būtu vispiemērotākās vislielākā ieguvuma panākšanai ar vismazākajām izmaksām, ir novērtēti un ar "pamatscenāriju" salīdzināti dažāda vēriena risinājumi.

Komisijas Ietekmes novērtējuma padome 2014. gada 8. aprīlī sniedza pozitīvu atzinumu par ietekmes novērtējumu, savā atzinumā iekļaujot virkni ieteikumu minētā ziņojuma precizēšanai. Padome lūdza precizēt problēmas definīciju un vajadzību noteikt jaunas starpposma mērķvērtības, sagatavot no subsidiaritātes un proporcionālītātes viedokļa pārliecinošākus argumentus aizliegumam apglabāt atkritumus poligonos un vajadzībai visās dalībvalstīs noteikt vienotas mērķvērtības, kā arī prasīja detalizētāk paskaidrot, kā priekšlikumā ņemti vērā atšķirīgie dalībvalstu rezultāti.

Ietekmes novērtējums ļāva nonākt pie secinājuma, ka risinājumu kombinācija radīs šādus ieguvumus:

- administratīvā sloga mazināšana, jo īpaši attiecībā uz maziem uzņēmumiem un struktūrām, vienkāršošana un labāka īstenošana, kas cita starpā paveicama, saglabājot mērķvērtību saskaņotību ar panākamo rezultātu;
- darbvietu radīšana – līdz 2035. gadam varētu radīt vairāk nekā 170 000 tiešu darbvietu, no kurām lielāko daļu nav iespējams pārvietot ārpus ES;
- siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšana – no 2015. gada līdz 2035. gadam varētu novērst vairāk nekā 600 miljonus tonnu siltumnīcefekta gāzu emisiju;
- labvēlīga ietekme uz ES atkritumu apsaimniekošanas un pārstrādes nozares konkurētspēju, kā arī uz ES ražošanas nozari (ražotāja paplašinātas atbildības labākas shēmas, samazināti riski saistībā ar piekļuvi izejvielām);
- otrreizējo izejvielu iepludināšana ES ekonomikā, kas savukārt ļaus samazināt ES atkarību no izejvielu importa.

Kopā ar tiesību akta priekšlikumu tika iesniegts analītisks ziņojums, kas pievienots ietekmes novērtējumam. Šajā ziņojumā tika analizēti vairāki papildu risinājumi un varianti, lai labāk ņemtu vērā katras dalībvalsts atšķirīgo sākuma situāciju.

3. PRIEKŠLIKUMU JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Priekšlikumos grozīt ES tiesību aktus par atkritumiem ir šādi galvenie elementi:

- saskaņotas definīcijas;
- atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu apjoma palielināšana līdz 65 % līdz 2030. gadam;
- atkārtotai izmantošanai sagatavotā un pārstrādātā izlietotā iepakojuma apjoma palielināšana un mērķu kopuma vienkāršošana;
- sadzīves atkritumu apglabāšanas poligonos pakāpeniska samazināšana līdz 10 % līdz 2030. gadam;
- labāk saskaņots un vienkāršots tiesiskais regulējums par blakusproduktiem un stadiju, kad atkritumi vairs nav atkritumi;
- jauni pasākumi atkritumu, tostarp pārtikas atkritumu, rašanās novēršanas un atkārtotas izmantošanas veicināšanai;
- minimālo darbības nosacījumu ieviešana attiecībā uz ražotāja paplašinātu atbildību;

- agrīnās brīdināšanas sistēmas ieviešana, kas ļautu uzraudzīt pārstrādes mērķvērtību ievērošanu;
- vienkāršoti un racionalizēti ziņošanas pienākumi;
- pieskaņošana LESD 290. un 291. pantam par deleģētajiem un īstenošanas aktiem.

3.2. Juridiskais pamats un tiesības rīkoties

Ar šiem priekšlikumiem groza sešas direktīvas par dažādu atkritumu apsaimniekošanu. Direktīvas 2008/98/EK, Direktīvas 1999/31/EK, Direktīvas 2000/53/EK, Direktīvas 2006/66/EK un Direktīvas 2012/19/ES grozīšanas priekšlikuma pamatā ir LESD 192. panta 1. punkts, bet Direktīvas 94/62/EK grozīšanas priekšlikuma pamatā ir LESD 114. pants.

Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 2. punkts paredz līdz 2020. gadam sasniegt šādas mērķvērtības: 50 % mērķvērtību attiecībā uz mājāsaimniecību atkritumu un līdzīgu atkritumu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi un 70 % mērķvērtību attiecībā uz nebīstamo būvgružu un ēku nojaukšanas atkritumu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, pārstrādi un citu materiālu reģenerāciju. Saskaņā ar 11. panta 4. punktu Komisijai vēlākais līdz 2014. gada 31. decembrim bija jāizskata šīs mērķvērtības, lai, ja nepieciešams, tās pastiprinātu un apsvērtu iespēju noteikt mērķvērtības citām atkritumu plūsmām, ņemot vērā attiecīgo ietekmi uz vidi un ekonomisko un sociālo ietekmi, ko rada šo mērķvērtību noteikšana. Saskaņā ar 9. panta c) punktu Komisijai, pamatojoties uz pieejamo paraugpraksi, līdz 2014. gada beigām bija jānosaka atkritumu rašanās novēršanas un atdalīšanas mērķi 2020. gadam, tostarp vajadzības gadījumā jāpārskata rādītāji, kas minēti 29. panta 4. punktā. Visbeidzot, saskaņā ar 37. panta 4. punktu pirmajā pārskatā, kurš aptver laikposmu līdz 2014. gada 12. decembrim, Komisijai bija jāizvērtē vairāki pasākumi, tostarp ražotāja atbildības shēmas attiecībā uz noteiktām atkritumu plūsmām, mērķvērtības, rādītāji un pasākumi saistībā ar pārstrādi, kā arī materiālu un enerģijas reģenerācijas darbībām, kuras var dot ieguldījumu 1. un 4. pantā noteikto mērķvērtību efektīvākā sasniegšanā.

Direktīvas 1999/31/EK 5. panta 2. punktā noteiktas trīs mērķvērtības attiecībā uz bioloģiski noārdāmo sadzīves atkritumu novirzīšanu no poligoniem un aizliegta dažu atkritumu plūsmu atkritumu apglabāšana poligonos. Pēdējā mērķvērtība attiecībā uz bioloģiski noārdāmo sadzīves atkritumu novirzīšanu no poligoniem dalībvalstīm ir jāsasniedz līdz 2016. gada 16. jūlijam. Saskaņā ar 5. panta 2. punktu tā jāpārskata līdz 2014. gada 16. jūlijam, lai, ņemot vērā dalībvalstu praktisko pieredzi, kas gūta divu iepriekšējo mērķvērtību īstenošanā, apstiprinātu vai grozītu šo mērķvērtību augsta vides aizsardzības līmeņa nodrošināšanai.

Direktīvas 94/62/EK 6. panta 1. punktā ir izklāstītas mērķvērtības attiecībā uz izlietotā iepakojuma reģenerāciju un pārstrādi, kas saskaņā ar 6. panta 5. punktu ir jānosaka reizi piecos gados, pamatojoties uz dalībvalstu gūto praktisko pieredzi, kā arī zinātnisko pētījumu rezultātiem un tādiem vērtēšanas paņēmieniem kā aprites cikla novērtējumi un izmaksu un ieguvumu analīze.

3.3. Subsidiaritātes un proporcionalitātes princips

Šie priekšlikumi atbilst subsidiaritātes principam un proporcionalitātes principam, kas izklāstīti Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Tie ietver tikai tādas grozījumus iepriekš minētajās direktīvās, ar kuriem izveido pamatu kopēju mērķu noteikšanai, ļaujot dalībvalstīm pašām lemt par konkrētām īstenošanas metodēm.

3.4. Skaidrojoši dokumenti

Komisija uzskata, ka, lai uzlabotu informācijas kvalitāti par direktīvu transponēšanu, ir nepieciešami dokumenti, kuros skaidroti to dalībvalstu pasākumi, kuras transponē direktīvas.

Tiesību akti atkritumu jomā bieži vien dalībvalstīs tiek transponēti ļoti decentralizēti, tostarp reģionālā vai vietējā līmenī, un ar vairākiem tiesību aktiem, atkarībā no dalībvalsts administratīvās struktūras. Tādējādi, transponējot grozītās direktīvas, dalībvalstīm valsts, reģionālā un vietējā līmenī var nākties grozīt daudzus dažādus tiesību aktus.

Priekšlikumi grozīt sešas dažādas direktīvas par atkritumiem ietekmē ievērojamu skaitu juridiski saistošu pienākumu, ieskaitot Direktīvā 2008/98/EK, Direktīvā 1999/31/EK un Direktīvā 94/62/EK iekļauto mērķvērtību visaptverošu grozīšanu un Direktīvas 2000/53/EK, Direktīvas 2006/66/EK un Direktīvas 2012/19/ES vienkāršošanu. Tā ir kompleksa ar atkritumiem saistīto tiesību aktu pārskatīšana, kas varētu skart vairākus valstu tiesību aktus.

Pārskatītās atkritumu apsaimniekošanas mērķvērtības, kas iekļautas grozītajās direktīvās, ir savstarpēji saistītas un būtu rūpīgi jātransponē valstu tiesību aktos un vēlāk jāiekļauj valstu atkritumu apsaimniekošanas sistēmās.

Ierosinātie noteikumi ietekmēs plašas privātās un publiskās ieinteresētās aprindas dalībvalstīs un būtiski ietekmēs nākotnes ieguldījumus atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūrā. Jauno tiesību aktu pilnīga un pareiza transponēšana ir svarīga, lai garantētu, ka to mērķi (t. i., cilvēka veselības un vides aizsardzība, resursu efektīvāka izmantošana un iekšējā tirgus darbības nodrošināšana un tirdzniecības šķēršļu un konkurences ierobežojumu novēršana Eiropas Savienībā) tiek sasniegti.

Prasība nodrošināt skaidrojošus dokumentus dažām dalībvalstīm var radīt papildu administratīvu slogu. Tomēr skaidrojošie dokumenti ir nepieciešami, lai varētu efektīvi verificēt, vai transponēšana veikta pilnībā un pareizi, kas ir būtiski iepriekšminēto iemeslu dēļ, un šādu efektīvu verifikāciju nevar veikt ar pasākumiem, kuri rada mazāku apgrūtinājumu. Turklāt skaidrojoši dokumenti var palīdzēt ievērojami samazināt administratīvo slogu, ko rada Komisijas veiktā atbilstības uzraudzība; bez tiem, lai izsekotu transponēšanas metodes visās dalībvalstīs, būtu vajadzīgi ievērojami resursi un neskaitāmas sazināšanās ar valsts iestādēm.

Ņemot vērā iepriekšminēto, ir lietderīgi lūgt dalībvalstīm, lai tās papildus paziņojumiem par saviem transponēšanas pasākumiem iesniegtu vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvu, kas groza ES tiesību aktus atkritumu jomā, noteikumiem un attiecīgajām valsts transponēšanas instrumentu daļām.

3.5. Komisijas deleģētās un īstenošanas pilnvaras

Komisijas deleģētās un īstenošanas pilnvaras un attiecīgās procedūras minēto aktu pieņemšanai ir noteiktas 1. panta 4., 5., 6., 9., 11., 14., 15., 18., 19., 21., 22. punktā priekšlikumā par Direktīvu 2008/98/EK, 1. panta 4., 6., 7., 9., 10. punktā priekšlikumā par Direktīvu 94/62/EK, 1. panta 6. un 7. punktā priekšlikumā par Direktīvu 1999/31/EK un grozījumos, kas ierosināti 1. un 3. pantā priekšlikumā par Direktīvām 2000/53/EK un 2012/19/ES.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šie priekšlikumi neietekmēs Eiropas Savienības budžetu, līdz ar to tiem nav pievienots Finanšu regulas 31. pantā paredzētais finanšu pārskats (Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu).

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvas 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem, 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹²,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹³,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Atkritumu apsaimniekošana Savienībā būtu jāuzlabo ar mērķi aizsargāt, saglabāt un uzlabot vides kvalitāti, aizsargāt cilvēka veselību, nodrošināt dabas resursu apdomīgu un racionālu izmantošanu, kā arī sekmēt aprites ekonomikas izveidi.
- (2) Lai samazinātu regulatīvo slogu maziem uzņēmumiem un struktūrām, būtu jāievieš vienkāršotas atļauju izsniegšanas un reģistrācijas prasības mazajiem uzņēmumiem un struktūrām.
- (2) Īstenošanas ziņojumi, ko dalībvalstis sagatavo reizi trijos gados, nav izrādījušies efektīvs instruments, lai verificētu atbilstību un nodrošinātu pareizu īstenošanu, un tie rada nevajadzīgu administratīvo slogu. Tāpēc ir lietderīgi atcelt noteikumus, kas uzliek dalībvalstīm pienākumu sagatavot šādus ziņojumus, un atbilstības uzraudzības nolūkā izmantot tikai statistikas datus, kurus dalībvalstis katru gadu paziņo Komisijai.
- (3) Dalībvalstu paziņotie statistikas dati ir būtiski, lai Komisija varētu novērtēt atbilstību tiesību aktiem par atkritumiem visās dalībvalstīs. Būtu jāuzlabo statistikas kvalitāte, ticamība un salīdzināmība, ieviešot vienotu kontaktpunktu visiem ar atkritumiem saistītajiem datiem, svītrojot novecojušās ziņošanas prasības, salīdzinoši novērtējot valstu ziņošanas metodes un ieviešot datu kvalitātes pārbaudes ziņojumu.
- (4) Ticami ziņojumi par statistikas datiem attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanu ir ārkārtīgi svarīgi sekmīgai īstenošanai, datu salīdzināmības un vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšanai dalībvalstīs. Tāpēc, sagatavojot ziņojumus par atbilstību

¹² OV C , , . lpp.

¹³ OV C , , . lpp.

mērķvērtībām, kas noteiktas šajās direktīvās, dalībvalstīm būtu jāizmanto jaunākā metodika, ko izstrādājusi Komisija un dalībvalstu statistikas biroji.

- (5) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīvas 2000/53/EK, 2006/66/EK un 2012/19/ES.
- (6) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem¹⁴ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Likumdevējs uzskata, ka attiecībā uz šo direktīvu šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (7) Tā kā šīs direktīvas mērķus, proti, uzlabot atkritumu apsaimniekošanu Savienībā un tādējādi palīdzēt aizsargāt, saglabāt un uzlabot vides kvalitāti un apdomīgi un racionāli izmantot dabas resursus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga vai ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2000/53/EK

Direktīvas 2000/53/EK 9. pantu groza šādi:

- 1) panta 1. punktu svīturo;
- 2) iekļauj šādu 1.a, 1.b, 1.c un 1.d punktu:

"1.a Dalībvalstis paziņo Komisijai datus, kas saistīti ar 7. panta 2. punkta īstenošanu, par katru kalendāro gadu. Tās paziņo minētos datus elektroniski 18 mēnešu laikā pēc tā pārskata gada beigām, par kuru tie ir savākti. Datus paziņo formātā, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 1.d punktu. Pirmais ziņojums attiecas uz datiem par laikposmu no [ierakstīt šīs direktīvas transponēšanas gadu + 1 gads] 1. janvāra līdz [ierakstīt šīs direktīvas transponēšanas gadu + 1 gads] 31. decembrim.

1.b Datus, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar šo pantu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu.

1.c Komisija izskata datus, kas paziņoti saskaņā ar šo pantu, un publicē ziņojumu par šīs izskatīšanas rezultātiem. Ziņojumā novērtē datu vākšanas organizēšanas, datu avotu un dalībvalstu izmantotās metodikas, kā arī minēto datu pilnīgumu, ticamību, savlaicīgumu un konsekveni. Novērtējumā var iekļaut konkrētus uzlabošanas ieteikumus. Ziņojumu izstrādā ik pēc trim gadiem.

1.d Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros noteikts datu paziņošanas formāts saskaņā ar 1.a punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 11. panta 2. punktā minēto procedūru."

¹⁴ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/66/EK

Direktīvu 2006/66/EK groza šādi:

1) direktīvas 22. pantu svītrot;

2) direktīvas 23. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"Komisija vēlākais līdz 2016. gada beigām izstrādā ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un tās ietekmi uz vidi un iekšējā tirgus darbību.";

b) panta 2. punktā ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"Šajā ziņojumā Komisija ietver šādu šīs direktīvas aspektu izvērtējumu:".

3. pants

Grozījumi Direktīvā 2012/19/ES

Direktīvu 2012/19/ES groza šādi:

1) direktīvas 16. pantu groza šādi:

a) panta 5. punktu svītrot;

b) iekļauj šādu 5.a, 5.b, 5.c un 5.d punktu:

"5.a Dalībvalstis paziņo Komisijai datus, kas saistīti ar 16. panta 4. punkta īstenošanu, par katru kalendāro gadu. Tās paziņo minētos datus elektroniski 18 mēnešu laikā pēc tā pārskata gada beigām, par kuru tie ir savākti. Datus paziņo formātā, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 5.d punktu. Pirmais ziņojums attiecas uz datiem par laikposmu no *[ierakstīt šīs direktīvas transponēšanas gadu + 1 gads]* 1. janvāra līdz *[ierakstīt šīs direktīvas transponēšanas gadu + 1 gads]* 31. decembrim.

5.b Datus, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar šo pantu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu.

5.c Komisija izskata datus, kas paziņoti saskaņā ar šo pantu, un publicē ziņojumu par šīs izskatīšanas rezultātiem. Ziņojumā iekļauj datu vākšanas organizēšanas, datu avotu un dalībvalstu izmantotās metodikas, kā arī minēto datu pilnīguma, ticamības, savlaicīguma un konsekvences novērtējumu. Novērtējumā var iekļaut konkrētus uzlabošanas ieteikumus. Ziņojumu izstrādā ik pēc trim gadiem.

5.d Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros noteikts datu paziņošanas formāts saskaņā ar 5.a punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru.";

2) direktīvas 21. pantu aizstāj ar šādu:

"21. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011(*) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

3. Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.)."

4. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz *[ierakstīt datumu – astoņpadsmit mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā]*. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.
2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs